

К. Гудзе

Папірна Наталія Миколаївна

ПАПІРНА Наталія Миколаївна (01. 11. 1950, Харків) — живописець і графік. Дружина [О. Кулакова](#), мати [Т. Папірного](#). Заслужений художник України (2003). Лауреатка міжнародного конкурсу з живопису «SEETAL-2006» (Швейцарія), міжнародного фонду «Культурне надбання» (2010). Членкиня НСХУ (1990). Закінчила Харківське художнє училище (1970), Київський художній інститут (1977; майстерня *І. Селіванова*). Працювала графіком у Київському рекламному комбінаті (1977—79); викладачем Київської художньої школи № 4 (1979—84) та Харківського художнього училища (1984—99). Відтоді — на творчій роботі. 2006—08 брала участь в українсько-польському проєкті «Грюнвальдська битва» (створення копії картини в натуральну величину); розписувала плафон «Правосуддя» для зали Верховного Суду України (2007); виконала розписи та вітражі для храмового комплексу в с. Буки (Київська обл., 2008); створила 4 батальні картини для Музею історії незалежності Македонії (2010) та 8 історичних полотен для Археологічного музею (2011; обидва — м. Скоп'є). Для творів П. характерні сміливість композиції, тонкий і поривчастий «жіночий» почерк. Художниця постійно «грає» зі змістом, предметами, контурами, переливами світла та кольору. У її роботах переплітається низка предметів, тому ідейне підґрунтя розгадується як ребус, а композиції полотен схожі на мозаїку. Мисткиня відтворює світ театральної сцени з його дійством і чарівністю гри у справжнє життя. Працювала у творчому тандемі з чоловіком. Учасниця всеукраїнських та міжнародних мистецьких виставок від 1988. Персональні — у Києві (1994), Санкт-Петербурзі (2009). Деякі роботи зберігаються в зібранні Міністерства культури та інформаційної політики (Київ).

Фотоілюстрації

Основні твори

«Посмішка Вольтера», «Літописець», «Трійця» (усі — 2005), «Силіконова долина» (2006), «Велика риба» (2007), «Фламенко», «Український танець», «Солоха» (усі — 2011), «Всесвіт», «Мислитель», «Адам і Єва» (усі — 2015), «Час, що біжить», «Пігмалеон», «Сізіф», «Механізм», «Формула», «Час» (усі — 2016), «Лінія тіла» (2017).

Рекомендована література

1. Скобликова М. Кулаков & Папірна // Художники України. 2006. № 30;
2. Олексій Кулаков. Наталія Папірна. «Відродження»: Каталог. К., 2011.

Бібліографічний опис:

Папірна Наталія Миколаївна / К. Гудзе // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-883180>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).